

Inburgering in Duitsland en Nederland

Nederland

In Nederland moeten immigranten vaak verplicht inburgeren (tenzij zij uit een ander EU-land komen). Men heeft drie jaar de tijd om in te burgeren en men kan zelf beslissen of men alleen wil studeren of een inburgeringscursus wil volgen. Aan deze inburgeringscursussen zijn – net als de inburgeringstoets – kosten verbonden. Hiervoor kunnen migranten geld lenen bij DUO, de *Dienst Uitvoering Onderwijs*, een instantie van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Als men er niet in slaagt om binnen de termijn van drie jaar met succes in te burgeren, moet een boete worden betaald. Wel is het mogelijk om de termijn zonder boete te verlengen, bijvoorbeeld als u nog moet leren lezen en schrijven, een kind heeft gekregen of een familielid is overleden.

Het slagen voor de inburgeringstoets is een voorwaarde voor het verkrijgen van het Nederlandse staatsburgerschap. Daarmee hebben mensen dan dezelfde rechten en plichten als autochtonen.

Het inburgeringsbeleid van Nederland is en wordt herhaaldelijk bekritiseerd, onder meer door tv-presentator Arjen Lubach in zijn programma *Zondag met Lubach*. Hij sprak over het feit dat voorlichtingsfilms over inburgering in het Nederlands worden aangeboden of dat er een aantal particuliere bedrijven of scholen zijn die geld willen verdienen aan inburgering. Ook had hij kritiek op de vragen in de inburgeringstoets, die vaak onbegrijpelijk waren gesteld. De Nederlandse overheid heeft de verantwoordelijkheid voor inburgering bewust bij de migranten neergelegd.

Duitsland

Indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, kunnen migranten inburgering aanvragen in Duitsland. Hiermee krijgt men officieel alle rechten en plichten van een Duits staatsburger.

Net als in Nederland moeten mensen die het Duitse staatsburgerschap willen verwerven, slagen voor een inburgeringstest. Deze bestaat uit 33 vragen over Duits recht, geschiedenis en politiek. Er moeten minimaal 17 van de 33 vragen goed worden beantwoord. Er worden drie vragen gesteld over de bondsstaat waar de aanvrager staat ingeschreven. De inburgering kost 255 euro voor volwassenen en 51 euro voor kinderen.

Ter voorbereiding op de test kunnen voorbeeldvragen worden beantwoord op de website van het Bondsministerie van Binnenlandse Zaken. Bij elke vraag wordt het juiste antwoord weergegeven. Wie in het kader van zijn inburgeringstraject moet aantonen over voldoende kennis van het Duits te beschikken, kan een inburgeringscursus volgen, die bestaat uit een taalcursus en een oriëntatiecursus waarin kennis van het recht, de geschiedenis en cultuur wordt bijgebracht. De deelnemers aan de cursussen moeten de helft van de kosten dragen, de andere helft wordt gedragen door de Duitse staat. Bepaalde groepen mensen (bijvoorbeeld vluchtelingen) hoeven geen kosten te dragen. Er zijn ook nog andere regelingen voor de kosten van inburgeringscursussen.

Ook de Duitse procedure voor inburgering wordt herhaaldelijk bekritiseerd. Zo worden bijvoorbeeld de vragen die gesteld worden in de inburgeringstest vaak bekritiseerd. Men kan bijvoorbeeld de test gewoon halen door de vragen uit het hoofd te leren.